

Sygn. akt VII U 1591/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Jacek Chaciński

Protokolant p.o. prot. Ludomir Bień

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy z wniosku Z. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury oraz zaliczenie do wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy oraz do wartości kapitału początkowego okresu odbywania służby wojskowej

na skutek odwołania Z. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 3 czerwca 2014 roku znak (...)

z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...)

z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...)

z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...)

I. zmienia zaskarżone decyzje z dnia 3 czerwca 2014 roku i z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...) i ustala Z. G. (1) prawo do emerytury od dnia(...)roku;

II. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...) w ten sposób, że do wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy zalicza okres odbywania służby wojskowej od dnia (...) roku;

III. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...)w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego zalicza okres odbywania służby wojskowej od dnia (...)

IV. w pozostałej części odwołania oddala.

Sygn. akt VII U 1591/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 czerwca 2014 roku, Znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił Z. G. (1) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). Organ emerytalny odmówił ustalenia prawa do emerytury z uwagi

na to, że wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. (decyzja – k. 21 akta emerytalne).

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. G. (1) domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podnosił, iż w jego ocenie wykonywał pracę ponad wymagane 15 lat w warunkach szczególnych (odwołanie – k. 2 - 5 akta sądowe).

W odpowiedzi na odwołanie organ emerytalny wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 8 a.s.).

Na skutek złożenia dodatkowej dokumentacji przez skarżącego organ rentowy wydał decyzję z dnia 2 lipca 2014 roku znak j.w. w której ponownie odmówił Z. G. (1) prawa do emerytury z uwagi na nie udowodnienie co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja – k. 45 akta emerytalne).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją wydaną również w dniu 2 lipca 2014 r. znak j.w. dokonał przeliczenia renty Z. G. (1), przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru tego świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Organ rentowy wskazał, że do ustalenia wysokości renty przyjęto okres pełnienia służby wojskowej do dnia 22 grudnia 1976 roku (decyzja – k. 48 a.s.).

Kolejną decyzją z dnia 2 lipca 2014 roku znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po otrzymaniu nowych dowodów mających wpływ na wysokość kapitału początkowego ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku. Z decyzji wynika, iż organ rentowy do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił okresu od(...) roku z uwagi na rozbieżności w okresie pełnienia zasadniczej służby wojskowej przez wnioskodawcę wskazanych w zaświadczeniu z dnia 21 maja 2014 roku i książeczką wojskową z dnia 27 maja 1972 roku (decyzja – k. 52 akta kapitałowe).

Od powyższych decyzji Z. G. (1) złożył odwołanie. Skarżący domagał się zaliczenia okresu służby wojskowej od(...) roku jako stażu pracy w warunkach szczególnych oraz przyznania prawa do wcześniejszej emerytury. Ubezpieczony wnosił o zmianę decyzji dotyczącej przeliczenia renty, która jest dla niego niekorzystna z uwagi na nieprawidłowo wydane zaświadczenie przez Wojskową Komendę Uzupełnień. Również z w/w przyczyny skarżący wnosił o zmianę decyzji dotyczącej przeliczenia kapitału początkowego (odwołanie – k. 32 – 35 a.s.).

W odpowiedzi na odwołania organ emerytalny wnosił o ich oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji (odpowiedź na odwołania – k. 39 – 40 a.s.).

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015 roku Sąd zarządził połączenie spraw z w/w odwołań do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie – k. 49 v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z. G. (1), urodzony (...), w dniu (...) roku złożył wniosek o emeryturę. W jego treści zawarł oświadczenie, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek o emeryturę - k. 1 - 4 a.e).

Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku oraz uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania organ decyzją z dnia 3 czerwca 2014 roku ustalił wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku łączny okres podlegania ubezpieczeniom w wymiarze 26 lat 2 miesięcy i 21 dni tj. 25 lat, 1 miesiąca i 7 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 1 miesiąc i 14 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okres wynoszący 7 lat, 6 miesięcy i 26 dni (karta przebiegu zatrudnienia - k. 20 a.e.; decyzja - k. 21 a.e.).

Zakład nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Kopalni (...) od 4 lipca 1985 roku do 30 kwietnia 1990 roku z przyczyn formalnych.

Na skutek złożenia przez wnioskodawcę dodatkowej dokumentacji, organ rentowy wydał decyzję z dnia 2 lipca 2014 roku, w której ponownie odmówił Z. G. (1) prawa do emerytury z uwagi na nie udowodnienie co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższą decyzją Zakład ustalił wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku łączny okres podlegania ubezpieczeniom w wymiarze 25 lat 10 miesięcy i 21 dni tj. 24 lata, 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 1 miesiąc i 14 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okres wynoszący 12 lat, 4 miesiące i 24 dni (karta przebiegu zatrudnienia - k. 44 a.e.; decyzja - k. 45 a.e.).

Z treści powyższej decyzji wynika, iż do stażu pracy w szczególnych warunkach został uwzględniony okres zatrudnienia wnioskodawcy w L. (...) od 4 lipca 1985 roku do 30 kwietnia 1990 roku oraz w (...) C. od 1 maja 1990 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, zaś Zakład nie uwzględnił okresu pełnienia służby wojskowej wnioskodawcy od (...) roku z uwagi na rozbieżności w złożonej dokumentacji (decyzja - k. 45 a.e.).

Kolejną zaskarżoną decyzją z dnia 2 lipca 2014 roku organ rentowy przeliczył wnioskodawcy od dnia 1 lipca 2014 roku rentę na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Do ustalenia wysokości renty organ rentowy uwzględnił 34 lata, 6 miesięcy i 7 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych. W tak ustalonym stażu pracy organ rentowy nie uwzględnił okresu służby wojskowej: od (...) z uwagi na występujące rozbieżności w okresie pełnienia zasadniczej służby wojskowej wskazanych w zaświadczeniu z dnia 21 maja 2014 roku wystawionym przez WКУ oraz książeczce wojskowej z dnia 27 maja 1972 roku. Zakład przyjął okres służby wojskowej zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy z dnia 30 czerwca 2014 roku tj. do (...) roku (decyzja – k. 48 a.e., odpowiedź na odwołanie – k. 39 – 40 a.s.).

Kolejną zaskarżoną decyzją znak: (...) z dnia 2 lipca 2014 roku, organ rentowy ponownie ustalił wnioskodawcy kapitał początkowy przyjmując do ustalenia wartości kapitału początkowego 24 lata, 9 miesięcy i 8 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 1 miesiąc i 13 dni okresów nieskładkowych.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu służby wojskowej od (...) z uwagi na wskazane wyżej rozbieżności w dokumentach dotyczących okresu pełnienia zasadniczej służby wojskowej przez skarżącego. Zakład przy ustalaniu kapitału początkowego przyjął również okres służby wojskowej zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy z dnia 30 czerwca 2014 roku tj. do (...) roku (decyzja – k. 52 a.k.).

W tym stanie rzeczy wydane zostały zaskarżone decyzje.

W celu dokonania niezbędnych ustaleń Sąd dopuścił dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, aktach ZUS i aktach osobowych wnioskodawcy oraz dowody osobowe w postaci zeznań wnioskodawcy Z. G. (1) (protokół (...) v. – 51 a.s., 79 – 79 v. a.s. oraz 106 v. – 107 a.s.).

Z. G. (1) w okresie od (...) roku pełnił zasadniczą służbę wojskową w (...), zaś dnia (...) roku został przeniesiony do Jednostki Wojskowej Nr (...) w B. celem pełnienia dalszej służby wojskowej. Ubezpieczony następnie pełnił długoterminową zasadniczą służbę wojskową w Jednostce Wojskowej Nr (...) w B. od dnia (...) roku. Skarżący został zwolniony do rezerwy na podstawie Zarządzenia Szefa Sztabu Generalnego (...) z dnia (...) roku (zaświadczenie – k. 18 a.s., zaświadczenie – k. 25 a.s.).

Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej Z. G. (1) w okresie od 23 kwietnia 1977 roku do 13 sierpnia 1977 roku zatrudniony był w Zakładzie (...) w S. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Skarżący jeździł S. o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, którym przewoził dźwigi budowlane. W powyższym okresie

skarżący prowadził również T. o ładowności około 30 ton, którą przewoził ściany (zeznania skarżącego – k. 50 v. – 51 a.s., 79 – 79 v. a.s. oraz 106 v. – 107 a.s., umowa o pracę z 23 kwietnia 1977 roku, świadectwo pracy z 13 sierpnia 1977 roku – w aktach osobowych – koperta k. 93 a.s.).

Skarżący w okresach od 27 sierpnia 1977 roku do 10 czerwca 1978 roku oraz od 11 grudnia 1979 roku do 30 kwietnia 1981 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku mechanika samochodowego. W powyższym zakładzie znajdował się warsztat mechaniczny. W sytuacji awarii któregoś z samochodów były one naprawiane przez mechaników pracujących w tym warsztacie (świadectwo pracy z 20 października 1983 roku, umowa o pracę z 11 grudnia 1979 roku, pismo z 25 października 1977 roku, umowa o pracę z 26 sierpnia 1977 roku – w aktach osobowych – koperta k. 89 a.s., zeznania skarżącego – k. 50 v. – 51 a.s., 79 – 79 v. a.s. oraz 106 v. – 107 a.s.).

Z. G. (1) w okresie od 19 września 1978 roku do 5 grudnia 1978 roku był zatrudniony w (...) Oddział w L. jako kierowca samochodu ciężarowego. Wnioskodawca jeździł wywrotką - 12 tonowym K., którą woził wykopywaną z bagien breję, w miejscach gdzie wykopywane były szyby górnicze w L. Kopalni (...). W powyższym okresie skarżący jeździł wyłącznie w/w K. (zeznania skarżącego – k. 50 v. – 51 a.s., 79 – 79 v. a.s. oraz 106 v. – 107 a.s., umowa o pracę z dnia 18 września 1978 roku, świadectwo pracy z 12 grudnia 1978 roku – w aktach osobowych – koperta k. 102 a.s.).

Następnie ubezpieczony był zatrudniony w Wojewódzkiej(...) w L. w okresie od 24 października 1983 roku do 30 czerwca 1985 roku. W powyższym okresie Z. G. (1) wykonywał obowiązki kierowcy samochodu zabiegowego, który nie był pojazdem uprzywilejowanym. Skarżący jeździł przez 3 dni w tygodniu do Ośrodka zdrowia w M. oraz przez 2 dni Ośrodka zdrowia w P.. Wnioskodawca woził lekarzy oraz pielęgniarki na zabiegi. W trakcie omawianego zatrudnienia skarżący wykonywał również obowiązki noszowego. Ponadto do zakresu jego obowiązków należała obsługa techniczna samochodu (zeznania skarżącego – k. 50 v. – 51 a.s., 79 – 79 v. a.s. oraz 106 v. – 107 a.s., umowa o pracę z 21 października 1983 roku świadectwo pracy z 28 czerwca 1985 roku – w aktach osobowych – koperta k. 96 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody.

Sąd obdarzył wiarą zgromadzone w sprawie dowody nieosobowe w postaci dokumentów, znajdujące się w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy. Były one przechowywane przez uprawnione podmioty, nie noszą śladów podrobienia ani przerobienia. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziły one również wątpliwości Sądu. Na podstawie tych dokumentów w powiązaniu z zeznaniami wnioskodawcy możliwe było ustalenie rzeczywistego okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej przez skarżącego, okresów jego pracy oraz zakresów obowiązków.

Odnosząc się do ustalonego okresu służby wojskowej skarżącego, Sąd dał wiarę w tym zakresie zaświadczeniu z dnia 18 sierpnia 2014 roku oraz zaświadczeniu z dnia 15 lipca 2014 roku. Z treści tych dokumentów wynika, iż skarżący w okresie od (...) roku pełnił długoterminową zasadniczą służbę wojskową oraz, że został zwolniony do rezerwy na podstawie Zarządzenia Szefa Sztabu Generalnego (...) roku.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż w zaświadczeniu z dnia 21 maja 2014 roku wydanym przez WKU w L. omyłkowo została wskazana data zakończenia służby wojskowej na dzień (...) roku, gdyż była to data Zarządzenia Szefa Sztabu Generalnego na podstawie której nastąpiło przeniesienie do rezerwy, które faktycznie miało miejsce w dniu (...) roku.

Potwierdza to zapis w książeczce wojskowej, w której wskazano, że wnioskodawca odbyła zasadniczą służbę wojskową od (...) (k.41 a.e.).

Jakkolwiek na stronie 19 książeczki zawarta jest adnotacja, że wnioskodawca został przeniesiony do rezerwy w dniu (...) r., to jednak niewątpliwie ta data nie jest datą zakończenia służby wojskowej. Rozbieżność tę wyjaśniają zeznania wnioskodawcy, który podał, że ” za to, że dobrze służbę pełniliśmy powiedzieli, że na wcześniej zwalniają i puścili nas miesiąc wcześniej”.

Sąd co do zasady uznał również za wiarygodne zeznania złożone przez wnioskodawcę uznając je za jasne, pełne, logiczne oraz spójne analizą dowodów w postaci dokumentów, w szczególności z dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych skarżącego. Odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w okresach od 27 sierpnia 1977 roku do 10 czerwca 1978 roku oraz od 11 grudnia 1979 roku do 30 kwietnia 1981 roku Sąd nie dał wiary zeznaniom Z. G. (1) w zakresie w jakim wskazują, iż wykonywał on pracę kierowcy samochodu ciężarowego. Powyższa okoliczność nie została potwierdzona przez dokumentację znajdującą się w aktach osobowych skarżącego, z której wynika, iż pracował on na stanowisku mechanika samochodowego. Podnieść również należy, iż wnioskodawca na potwierdzenie swoich twierdzeń nie przedstawił żadnych świadków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania Z. G. (1) są zasadne i zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odnosząc się do decyzji odmawiających prawa do emerytury z dnia 3 czerwca 2014 roku i 2 lipca 2014 roku wskazać należy, iż zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat. Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepis art. 32 ust. 2 cytowanej ustawy stanowi, że za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 ustawy).

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, póź. 43 ze zm.) okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Według przepisu § 3 cytowanego rozporządzenia okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Natomiast przepis § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis § 1 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Sumując powyższe, aby nabyć prawo do emerytury Z. G. (2) musiał spełnić łącznie następujące przesłanki:

- 1) osiągnąć obniżony do 60 lat wiek emerytalny;
- 2) nie przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego;
- 3) na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnić:
  - a) co najmniej 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz
  - b) staż pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

Bezspornym jest, że skarżący nie był i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ukończył obniżony do (...) lat wiek emerytalny i na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się co najmniej dwudziestopięcioletnim stażem pracy.

Rozważając czy wykonywaną przez skarżącego pracę w trakcie spornych okresów zatrudnienia można zakwalifikować jako pracę w szczególnych warunkach należy podkreślić, że wnioskodawca występując do organu emerytalnego o przyznanie świadczenia nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze na potwierdzenie tej okoliczności.

W ocenie Sądu taka sytuacja nie może dyskwalifikować możliwości ubiegania się o przedmiotowe świadczenie. Należy mieć, bowiem na uwadze, że nawet brak stosownej dokumentacji nie oznacza sam w sobie, że pracownik nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Obowiązek sporządzenia odpowiadającego wymogom świadectwa obciąża pracodawcę, w związku, z czym wyciąganie jakichkolwiek negatywnych konsekwencji z nieścisłości w nim zawartych wobec pracownika byłoby dla niego nazbyt krzywdzące.

Ustalenie przez Sąd, że praca była wykonywana w warunkach szczególnych oznacza, że praca była w takich warunkach wykonywana. Sąd, w przeciwieństwie do organu rentowego, nie jest związany określonymi środkami dowodowymi. Zgodnie z treścią art. 473 k.p.c., w postępowaniu przed sądem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i przesłuchania stron. Oznacza to, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Powyższe oznacza, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., sygn. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r., sygn. III UZP 48/84; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r., sygn. H UKN 186/97; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. III AUa 808/12).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić w sposób pewny, że Z. G. (1) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach szczególnych w okresie od 23 kwietnia 1977 roku do 13 sierpnia 1977 roku kiedy był zatrudniony w Zakładzie (...) w S. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego oraz od 19 września 1978 roku do 5 grudnia 1978 roku w (...) (...) Oddział w L. jako kierowca samochodu ciężarowego zaś czynności wykonywane przez wnioskodawcę w wyżej wskazanych okresach odpowiadają rodzajowi pracy opisanemu w wykazie A, Dział VIII „w transporcie i łączności”, poz. 2 „prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43).

Zaliczeniu do okresu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach podlega również okres odbywania przez niego służby wojskowej. Z. G. (1) rozpoczął odbywanie zasadniczej służby wojskowej w dniu (...) roku, którą zakończył

z dniem(...)roku. Następnie w ciągu 30 dni od zakończenia tej służby podjął pracę na i wykonywał zatrudnienie w szczególnych warunkach od dnia (...) roku (§ 5 ust. 1 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 roku w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin, zgodnie z rozporządzeniem zmieniającym z 20 marca 1975 roku, Dz. U. z 1975 roku, nr 10, poz. 61, wydanego na podstawie art. 108 ustawy z 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, Dz. U. z 1967 roku, nr 44, poz. 220 ze zm.).

Przywołać w tym miejscu należy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2014 roku sygn. akt I UK 442/13 z którego wynika, iż „czas zasadniczej służby wojskowej zalicza się do okresu uprawniającego do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Takie doliczenie jest możliwe tylko wówczas, gdy zainteresowany podjął prace w szkodliwych warunkach w ciągu 30 dni od opuszczenia wojska” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2014 roku, sygn. I UK 442/13, LEX nr 1491097).

Również na powyższą okoliczność wskazuje Sąd Apelacyjny w Łodzi, który w wyroku z dnia 29 kwietnia 2015 roku stwierdził, iż czas zasadniczej służby wojskowej może być zaliczony do okresu pracy wymaganego do nabycia emerytury w wieku niższym także wówczas, gdy żołnierz przed powołaniem do zasadniczej służby wojskowej nie był zatrudniony, ale po jej zakończeniu w ciągu 30 dni podjął zatrudnienie i pracował w szczególnych warunkach pracy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2015 roku, sygn. III AUa 648/14, LEX nr 1747532).

Sąd do stażu pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił wnioskodawcy okresów jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku mechanika samochodowego od 27 sierpnia 1977 roku do 10 czerwca 1978 roku oraz od 11 grudnia 1979 roku do 30 kwietnia 1981 roku oraz w Wojewódzkiej (...) w L. w okresie od 24 października 1983 roku do 30 czerwca 1985 roku na stanowisku kierowcy samochodu zabiegowego. Czynności wykonywane przez wnioskodawcę w powyższych okresach nie odpowiadają rodzajom prac opisanych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Niemniej jednak uznane przez Sąd okresy pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, łącznie z uwzględnieniem okresu pełnienia zasadniczej służby wojskowej oraz w połączeniu z okresami uwzględnionymi przez organ rentowy przekraczają one ustawowo wymagany próg pracy w tychże warunkach wynoszący 15 lat.

Jak zatem wynika z poczynionych ustaleń Z. G. (1) legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym ponad 25 lat, ukończył (...) lat życia, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego oraz pracował w warunkach szczególnych ponad wymagane 15 lat. Wobec spełnienia przez wnioskodawcę wszystkich przesłanek do ustalenia mu prawa do emerytury decyzje z dnia 3 czerwca 2014 roku i 2 lipca 2014 roku odmawiające prawa do emerytury należało zmienić i ustalić Z. G. (1) prawo do emerytury od dnia (...) roku, to jest od dnia złożenia wniosku o przyznanie emerytury.

Wobec ustalenia przez Sąd, iż Z. G. (1) faktycznie pełnił zasadniczą służbę wojskową od dnia (...)roku należało również zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...) w ten sposób, że do wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy zaliczyć okres odbywania służby wojskowej od dnia(...)

Powyższa okoliczność implikuje również konieczność zmiany zaskarżonej decyzji z dnia 2 lipca 2014 roku znak (...) w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego zaliczyć należy również w/w okres odbywania służby wojskowej tj. okres od dnia (...) roku.

W zakresie powyższych decyzji wnioskodawca domagał się zaliczenia mu okresu odbywania służby wojskowej od dnia (...)roku, zaś wobec dokonanych przez Sąd ustaleń z których jednoznacznie wynika, iż skarżący faktycznie zakończył pełnienie służby wojskowej w dniu (...)roku odwołania w tym zakresie należało oddalić.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżone decyzje i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.